

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/26/2013
Identifikačné číslo spisu:	6811010335
Dátum vydania rozhodnutia:	19.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6811010335.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. júna 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému A. I. , pre zločin úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného A. I. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. augusta 2012, sp. zn. 5 To 9/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. I. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 12. decembra 2011, sp. zn. 2T 185/2011, bol obvinený A. I. (spolu s E. I. a S. I.) uznaný vinným v bodoch 1/ až 6/ zo zločinu úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 352 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Okresný súd uložil obvinenému A. I. podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., pri nezistení existencie žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd u obvineného zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 3 písm. a/ Tr. zák., ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 15. júna 2010, sp. zn. 3 T 74/2010, právoplatného dňa 15. júna 2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podali všetci traja obvinení odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania boli dôvodné len v časti neuloženia spoločného trestu obvinenému A. I. a nezákonnosti vykonaných rekognícií svedkami.

Odvolací súd konštatoval pochybenie vyšetrovateľa pri rekognícií osôb viacerými svedkami, nakoľko vyšetrovateľovi boli známe podozrivé osoby, preto svedkom mali byť tieto ukázané medzi osobami podobného vzhľadu. Napriek tejto skutočnosti súd dospel k záveru, že vina obvineného preukázaná bola, pričom zavinenie obvineného I. bolo potvrdené aj dohodou o vine a treste schválenou rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 15. júna 2010, sp. zn. 3 T 74/2010. Obvinený bol (spolu s T. U.) uznaný vinným z pokračovacieho zločinu úverového podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ktorého výkon bol podmienenčne odložený so skúšobnou dobou v trvaní dva a pol roka. Nakoľko sa tam uvedených skutkov dopustil v rovnakom čase, mieste a spôsobom ako skutkov uvedených v bodoch 1 až 6 napadnutého rozhodnutia, odvolací súd dospel k záveru, že sa jedná o pokračovací trestný čin. Preto podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. vo vzťahu k obvinenému A. I. zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, ako aj výrok o vine a treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 15. júna 2010, sp. zn. 3 T 74/2010, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a konanie obvineného kvalifikoval ako pokračovací zločin úverového podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20, § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky v spolupáchateľstve podľa § 20, § 352 ods. 1 Tr. zák. Súd obvinenému A. I. uložil podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 3 Tr. zák. úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov a obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Odvolania obžalovaných E. I. a S. I. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený A. I. prostredníctvom obhajcu dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený predovšetkým namietal, že sa nedopustil skutkov v bodoch 1/ až 6/ napadnutého rozsudku, pričom bol uznaný za vinného len na základe rekognície vykonanej v prípravnom konaní. Tento dôkaz potom odvolací súd vyhodnotil ako nezákonný a pri hodnotení dôkazov na neho neprihliadol. Iný dôkaz preukazujúci vinu obvineného produkovaný nebol a krajský súd ho uznal za vinného na základe dôkazov vykonaných v inej trestnej veci, čo je nezákonné a zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Dovolateľ ďalej namietol právnu kvalifikáciu vo vzťahu k prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky. Zo skutkových viet, podľa názoru dovolateľa, nie je zrejma osoba falšovateľa, ani spôsob falšovania rozhodnutí.

Vzhľadom na uvedené, dovolaciemu súdu navrhol, aby tento na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania krajského súdu so zameraním sa na dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., napadnuté rozhodnutie zrušil a vec mu prikázal znova prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý uviedol, že neboli naplnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

Podľa prokurátora krajský súd vychádzal z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Revúca, a to z výsluchov svedkov, ktorí uzavreli predmetné úverové zmluvy a zo zápisnice o výsluchu týchto svedkov z prípravného konania. Súd prvého stupňa sa vysporiadal s rozpormi v dôkazoch, s čím sa stotožnil aj odvolací súd, pričom správne vyhodnotil výpovede niektorých svedkov ako nedôveryhodné.

Nakoľko je zavinenie obvineného potvrdené i rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 15. júna 2010, sp. zn. 3 T 74/2010, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, navrhol dovolanie obvineného A. I. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným A. I. nie je dôvodné.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Revúca, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený A. I. primárne namietal založenie rozhodnutia na dôkazoch vykonaných v inej trestnej veci, čo zakladá, podľa jeho názoru, dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že odvolacím súdom poukazovaný rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 15. júna 2010, sp. zn. 3 T 74/2010, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú s obvineným I., predstavoval dôkaz len vo vzťahu k zmene výšky trestu a uloženiu trestu za pokračovací trestný čin, nakoľko tam uvedené skutky tvorili jednotu so skutkami prejednávanými v konaní napadnutom dovolaním.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Je výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obvinený A. I. bol v napadnutej trestnej veci uznaný za vinného na základe dôkazov vykonaných jednak

v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, keď jednotliví svedkovia zhodne opísali, že muž zodpovedajúci popisu obvineného je jedným z troch mužov, ktorí im pomohli získať úver od poškodenej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., a to na základe sfaľovaných potvrdení zo Sociálnej poisťovne o výške priznaného invalidného dôchodku. Dovolací súd pritom dospel k záveru, že tvrdenia svedkov na hlavnom pojednávaní, ktorí náhle zmenili svoju výpoveď a tvrdili, že obvinených nikdy predtým nevideli, sú účelové. Rovnako účelové sa javia aj čestné prehlásenia svedkov S. J., J. D. a T. W., doručené krajskému súdu v dňoch 1. júna 2012 a 4. júna 2012, ktorí zhodne uvádzajú, že obvinený A. I. /rovnako ako zvyšní dvaja obvinení/ ich k ničomu nenútil, nevystavoval papiere potrebné na účely pôžičky, pri vybavovaní pôžičky prítomný nebol.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. teda nie je daný.

Dovolaateľ ďalej namietol nesprávne kvalifikovanie konania obvineného ako prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky v spolupáchateľstve podľa § 20, § 352 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. kto verejnú listinu, úradnú pečať, úradnú uzáveru, úradný znak, úradnú značku alebo ciachu falšuje, podstatne pozmení ich obsah v úmysle, aby sa použili ako pravé, alebo ich použije ako pravé, alebo si ich nechá vyhotoviť s úmyslom použiť ich ako pravé, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Objektom uvedeného trestného činu je záujem na pravosti a pravdivosti verejných listín, ako aj riadnom chode štátneho aparátu. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a uvedenom v ods. 1, ktorým môže byť ktokoľvek, pričom sa v rámci subjektívnej stránky vyžaduje úmyselné konanie páchatel'a.

V predmetnej trestnej veci súdy nižšieho stupňa ustálili, že sa obvinený A. I. /spolu s ďalšími spoluobvinenými/ dopustil daného trestného činu tým, že si nechal vyhotoviť falošné verejné listiny s úmyslom použiť ich ako pravé a aj ich ako pravé použil. Nakoľko zo skutkových viet jednotlivých skutkov vyplýva, že obvinení si zadovážili falošné rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ktoré odovzdali osobám tam uvedeným a tieto ich predložili poškodenej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. ako pravé, dopustili sa konania uvedeného v § 352 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom na skutočnosť, že na naplnenie zákonných znakov prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky v spolupáchateľstve podľa § 20, § 352 ods. 1 Tr. zák. stačí aj zadováženie si falošnej verejnej listiny za účelom jej predloženia ako pravej, sú námietky dovolaťel'a, že v skutkových vetách nie je špecifikovaná osoba falšovateľa, ani spôsob falšovania irelevantné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, na základe hore uvedeného ustálil, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. I. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.